

stærke bemærkninger, meget stærke bemærkninger. Det må få konsekvenser, sagde han. Og der må man så sige, hvis det er så katastrofalt, at EU godkendte stoffet diquat, burde regeringen så ikke have sørget for, at vi fik en miljøgaranti, der kunne sikre, at vi ikke blev nødt til at godkende dette stof? Men det er ikke tilfældet i den nye traktat.

Der er meget juridisk voodoo i hele spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en forbedring i forhold til de eksisterende ting efter PCP-dommen. Det er også det, debatten i dag handler meget om: debatten om ny viden, debatten om, hvorvidt særlige nationale kendetegn skal ind som en del af forudsætningerne for at kunne bruge garantien, debatten om, hvorvidt garantien må være i et modsætningsforhold til det indre markeds funktion.

Der er, om jeg så må sige, tale om nogle gammelkendte problemstillinger, for der har jo altid været en modsætning mellem det indre marked og det, at man nationalt kan gå videre på et område og f.eks. forbyde et stof, fordi det skader miljøet. Den modsætning er jo ikke løst i det her. Tværtimod kan man sige, at den formulering om det indre markeds funktion kan betyde, at vi måske står lidt svagere her. Men der er i høj grad tale om juridisk voodoo, og det er umuligt i dag – umuligt i dag – at sige, hvordan Domstolen i givet fald vil fortolke de ting.

Men min pointe er, at i forhold til det, som burde være opnået omkring en forbedring af miljøgarantien, omkring en præcisering af miljøgarantien, er det her på ingen måde noget at prale af. Det er derfor, at vi har svært ved at se de store fremskridt i de her ting. Der er stadigvæk tale om meget vanskelige betingelser, hvis man vil bruge miljøgarantien. Det er også derfor, at vi ikke kan stemme for regeringens forslag til vedtagelse. Det er et skønmaleri.

Vi kan heller ikke stemme for Enhedslistens forslag til vedtagelse, for jeg forstår ikke helt, hvad vi skal med det her. De manglende præciseringer skal da ud af traktaten. At man får sådan en juridisk bindende aftale – hvad det så end er – er for mig at se da ikke en forudsætning for, at Domstolen vil dømme anderledes. Det er traktatteksten, der skal forandres. Jeg synes, man er lidt reformistisk, lidt svag i sine krav omkring de her ting.

Vi skal have traktaten ændret, og det er derfor, vi skal stemme nej den 28. maj. Det er netop for at få denne manglende præcision ud af selve

traktaten. Den løsning, man foreslår her, har jeg svært ved at se det meningsfyldte i.

Formanden:

Så er der korte bemærkninger til hr. Ove Fich og fru Elisabeth Arnold og hr. Keld Albrecht-sen.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Jeg har tre spørgsmål til hr. Holger K. Nielsen.

Hr. Holger K. Nielsen vil kun tale om miljøgarantien, men nævnte da lige i sin indledning, at der jo også var den generelle miljøpolitik. Derfor er spørgsmålet: Er den generelle miljøpolitik efter hr. Holger K. Niensens mening blevet forbedret?

Det andet spørgsmål er: Når man nu ser de præciseringer, der har fundet sted i miljøgarantien, f.eks. at kommissionsdirektiver, som udgør 75 pct. af det, der vedtages på det her område, kommer ind under miljøgarantien, og når man ser, at man kan indføre miljøgarantien baseret på videnskabeligt belæg angående ny viden, er det så bedre end det eksisterende eller ringere end det eksisterende?

Og det tredje og måske lidt bureaukratiske spørgsmål: Hr. Holger K. Nielsen omtaler to ting, som SF gerne ville have haft: at godkendelsesretten for Kommissionen forsvandt, og at miljøgarantien kunne bruges på en række andre områder. Hvor finder man det SF-krav? Jeg har støvet mange aviser igennem. Det er ikke lykkedes mig at finde det endnu. Jeg så det simpelt hen ikke forud for afslutningen af forhandlingerne om Amsterdamtraktaten. Det er muligt, det er blevet sagt et sted, og jeg vil gerne bare vide hvor.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg lyttede meget nøje efter hr. Holger K. Niensens ordførertale og mener, at jeg på et tidspunkt hørte, at hr. Holger K. Nielsen nævnte PCP-dommen, og at der var usikkerhed om miljøgarantien efter PCP-dommen. Men hr. Holger K. Nielsen fulgte ikke bemærkningen op, så jeg vil da gerne vide: Hvad er det, der er uklart efter PCP-dommen? Det var jo den, hvor vi fik medhold, hvor Danmark brugte miljøgarantien, og hvor alle accepterede, at det var i orden at gøre det. Der var ikke nogen uklarhed om PCP-dommen.